

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Ioannis Azorii Lorcitani, Societatis Iesv Presbyteri
Theologi, Jnstitvtiones Morales**

In Qvibvs Vnivers[a]e Qvaestiones ad Conscientiam recte aut prauè
factorum pertinentes, breuiter tractantur

Azor, Juan

Coloniae Agrippinae, 1616

24. De Cappellano maximo siue maiore, vt vocant.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14007

qui in maioribus celebrioribusq; oppidis constituantur, quibus præter Ecclesiæ propria curationem, certarum quoque Ecclesiæ, & certorum presbyterorum, qui minoribus Ecclesijs præsumt, inspectio & observationis committitur: ut videtur colligi ex cap. v. de Off. Archipresbyteri, annuit Panormitanus in cap. Ad audiencem, de Ecclesiæ adiutori.

Secundo queritur, An Plebanus Ecclesiasticum beneficium habeat? Respondeo habere; sic enim colligitur ex e. Quod Dei timorem, de statu Monacho. Et ea super specula, ne clerici, vel Monachi, &c. l. Ne clerici, vel Monachi, in sexto.

Tertio queritur, An Plebanus animarum curam habeat? Respondeo, iure communis habere: non id enim obscure indicant. cap. Quod Dei timorem, de statu monacho, & cap. i. Ne Clerici, vel Monachi, in sexto.

Quarto queritur, An Plebanus dignitatem habeat? Respondeo, in iure communis Canonico, tantum dicitur cum habere curam animarum, ut constat ex locis supra citatis. At inquis, Plebanus in iure dicitur Praelatus, ut videtur est in locis supra citatis, cap. super specula, ne clerici, vel Monach. & e. i. eod iste in 6. at Praelatus dignitatem habet, Respondeo, cum Gloss. S. Abbe in c. 2. de iudic. Praelatus in iure generaliter dicitur cum, qui est in Ecclesia Praefectus, & perlacionem habet, ac proinde omnis Parochus & Beneficiarius cura animarum Praefectus. Praelatus vocatur in cap. de Rechorib. de Clerico agrotante.

Quinto queritur, An Plebanus personatum habeat? Respondeo, habere, quoniam in Ecclesia personatum habet, qui in ea prærogativa per honorificumque gradum tenet, quo clericis eiusdem Ecclesiæ antecedit, vel in sedendo, vel in suffragio & sententia ferenda, vel in incusatu, vel in publicis supplicationibus: sed Plebanus est Praefectus Ecclesiæ habetis capellas, quibus clerici tanquam Vicarij proficiuntur, ut colliguntur ex capitib. supra citatis.

C A P . X XII.

De Precentore.

Primo queritur, Quis sit Precentor? Respondeo, in Ecclesijs, præterim Cathedralibus, sive Collegiatis inter eos, qui sunt prædicti dignitate, numerari Præcentori, qui solet etiam Cantor vocari: sit mentio Præcentoris in c. cum olim. de consuetudine. Olim liquidem cum esset instituta schola Cantorum ad diuinam laudes in choro decantandas, sicut toti scholæ cantorum unus præfectus erat, qui Primicerius dicebatur: sicut toti cantorum Choro in duas partes diuiso unus præcerat, qui Antiphonas & Psalmos inchoabat. Nam Psalmi alterius versibus à clericis cantabantur, & Præcentoris erat cantum incipere. Vnde & alicubi dicitur Cantor, alibi Præcentor, ut in Ecclesijs Anglicanis, c. cu. olim. de consuet. Quomodounque vocetur, dignitate inveni, vel saltem personarum habet, ut patet ex cap. cum olim. citato, quoniam in choro, confessu, comitiis Canonorum, & suffragiis ferendis prærogatiuum obtinet.

Quæst. An eius munus in iurisdictione & cura animarum consistat? Respondeo, minime, nisi vbi fuerit consuetudine introductum.

Secundo queritur, Quisnam Succentoris nomine intelligatur? Respondeo, in quib[us]dam Ecclesijs maxime Cathedralibus solet esse beneficiarius, Succentor appellatus, cuius est mentio in cap. Inter dilector. De excess. Prelatori.

Eius autem munus & officium est, absente Cantore suo Precentore incipere tantum in choro, Antiphonas & Psalmos inchoare. Vnde in quibusdam Ecclesijs vocatur Vicecantor, quia Cantoris vice fungatur.

C A P . XXIII.

De Magistro schola.

Primo queritur, quemnam Ecclesiæ quædam Scholasticum nominent? Olim Ecclesiæ Cathedrales, num aliquem constitutere solebāt, qui clericos omnes inferiores cantum Latino sermone, & alias artes ac disciplinas doceret, ut scirer Latinæ legere, scribere, loqui, & cantare, & ut q[uod] de officiis diuinis reciabent, probe intelligerent, ac proinde eum Magistrum schola vocabant, qui modo enīam in nonnullis Ecclesijs dicitur Scholasticus, in aliis Scholarchus, hoc est, schola Präpositus, sive Präfectus.

Secundo queritur, An schola Magister dignitatem habeat? Respondeo, dignitatem aut saltem personatum in Ecclesijs Cathedralibus habere: alicubi etiam est aliis eo inferior, dignitate quoq[ue] a personato preditus, qui dicitur Vicescholasticus, abentis Scholastici munus & officium exequi & præfite solius.

Porro annorum est olim, Scholasticum vocatio. litum Aduocatum. l. 2. C. da lucro adlocato. Lexell in Codice Theodosiane, in hac verba: Non later, Scholastici ultra modum accepti honorarii in defensione causarum annona & sumptus accipere consueisse. In Concilio Sardicensi. cap. 10. Scholastici foro dicuntur, & in Concilio Carthaginensi, cap. 99. Iudices Scholastici. In martyrio Doctoris Virginis, Theophilus quidam aduocatus, Praeditus Scholasticus vocatur Scholastici nomine, inquit Tacitus lib. de Oratoribus, primū nuncupari sunt Rhetores, & Declamatores scolarum: deinde à fictio litteris translat ad veras. Plinius 2. epist. Adhuc Scholastici tantum est.

C A P . XXIV.

De Capellano maximo, sive maiore, ut vocant.

Primo queritur, quis Cappellanus maior, sive Magnus, sive Maximus vocetur? Scendum est, in quibusdam Ecclesijs, potissimum Cathedralibus, inter alios in dignitate, vel personato constitutos, quandam esse, quem Cappellatum maiorem vulgo appellant: cuius minus & officium ex ipsarum Ecclesiæ constitutive & more pendet: Nam cum in Ecclesijs solet esse multi Cappellani: dictus est Cappellanus maior, sive, qui carceris Cappellani honore & dignitate praestas. Et forsitan partes eius erant curare, ut certi Cappellani suum officium debitis temporibus obirent. Quare vicinique more Patria vel Ecclesiæ dignitatem, aut personatum habere intelligitur, numerari debet inter eos, qui sunt personatu, & dignitate prædicti, ut in Ecclesia Tolaterna censetur.

C A P . XXV.

De Prelato.

Primo queritur, quis Prælati nomine accipiat in iure? Hanc quæstionem tractat Abbas ca. Decennimus de iudi. nam. 16. Glossa in eo capite ait: Prælatorum nomine intelligi eos, qui iurisdictionem ordinariâ habent, ut Episcopi, Abbates, & alij Ecclesiastici Iudices ordinari: & hi proprie, ut Abbas tradit, Prælati dicuntur in iure. Minus etiam proprie, eodem teste Abbatte, vocantur Prælati, qui in Ecclesia, sine iurisdictione prærogatiuum, & hono-